

ת"פ 61170/07/17 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד מוחמד אלסייד- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 61170-07-17 מדינת ישראל נ' אלסייד
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין: המאשימה
מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד לי מגן
נגד
הנאשם
מוחמד אלסייד-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ורד אברהם

גזר דין

רקע:

1. בתאריך **26.7.20** הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של **הונאה בכרטיס חיוב** - עבירה לפי ס' 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב").

על פי כתב האישום, בתאריך 11.09.2015 סיכם הנאשם עם המתלון, בעליו של מגרש מכוניות בבאר-שבע, שהנאשם ירכוש מהמתלון שני כלי רכב, האחד בתמורה ל- 62,000 ₪ והשני בתמורה ל- 32,000 ₪.

במעמד זה, שילם הנאשם מקדמה בסך 2,000 ₪ וחלק נוסף מהיתרה, באמצעות מרכיבים של כרטיסי חיוב שונים, המוחזקים על-ידי לקוחות שונים שאינם תושבי ישראל, שלא בהסכמת הלקוחות.

כך גם בתאריך 16.9.15 אז עשה הנאשם שימוש במרכיבים של כרטיסי חיוב שאינם שלו ובכוונה להונות בסכום כולל של 50,000 ₪.

בתאריך 18.6.16 עשה שימוש כאמור במרכיב של כרטיס חיוב שאינו שלו ובכוונה להונות בסכום של 12,000 ₪.

את כלי הרכב אותם רכש הנאשם מהמתלון מכר הנאשם לאנשים שונים.

יצוין, לעניין התאריכים, כי כתב האישום הסרוק לתיק כולל טעויות דפוס (שהצדדים הצהירו עליהן לפרוטוקול מתאריך 9.3.22).

2. במעמד הכרעת הדין נקבע הדיון למעקב לתאריך 21.3.21 על מנת לאפשר לנאשם להחזיר סך של 60,000 ₪ למתלון באמצעות המזכירות.

בתאריך 21.3.21 הנאשם לא התייצב לדיון ונמסר על-ידי ב"כ שאין לה קשר איתו. בית המשפט הוציא צו הבאה ממנו יוכל הנאשם להשתחרר בכפוף להפקדה בסך 10,000 ₪, ערבות עצמית, וערבות צד ג' ודחה את המשך הדיון לתאריך 16.6.21 וכן הורה לצדדים להגיש טיעונים לעונש בכתב.

בתאריך 10.6.21 הובא הנאשם במסגרת צו הבאה, לאחר שבקשה לביטולו נדחתה על ידי בית המשפט בתאריך 8.6.21. לאחר שנשמעו דברי הנאשם, החליט בית המשפט להפחית מסכום ההפקדה ל- 5,000 ₪.

3. בתאריך 16.6.21 התייצב הנאשם לדיון. הצדדים הודיעו לבית המשפט, כי בהתאם להסכמות הנאשם צריך לשלם 60,000 ₪ עד חודש נובמבר, כפיצוי למתלון ובהתאם לכך עמדת המאשימה לעונש תהיה מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. אם לא יעמוד בתשלומים, הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי. בהתאם להסכמות הצדדים, הורה בית המשפט למזכירות להנפיק לנאשם שוברים בהתאם. נקבע דיון מעקב לתאריך 13.9.21.

4. בתאריך 13.9.21 נמסר, כי הנאשם הפקיד 18,000 ₪ וכי על פי הסכמה עם המאשימה יש לאפשר לנאשם להשלים התשלומים עד חודש נובמבר. נמסר, כי הנאשם נעזר בקרובי משפחה. בנסיבות אלה, נדחה מועד הטיעון לעונש לתאריך 15.12.21 בפני מותב זה (בהמשך נדחה המועד בשל אילוצי התפקיד לתאריך 22.2.22). נקבע עוד, כי עד ליום 7.12.21 תגיש ב"כ הנאשם הודעה לתיק לעניין עמידה בתשלומים.

5. לא הוגשה הודעה מטעם ההגנה עד למועד שנקבע. בתאריך 15.12.21 ניתנה החלטת בית המשפט, כי על פי הודעת המזכירות, 7 תשלומים שביצע הנאשם לטובת הפקדת הפיצוי בתיק זה, בסך כולל של 14,000 ₪, בוטלו על ידי חברת האשראי בשל הכחשת התשלומים על ידי בעלי הכרטיסים (שאינם הנאשם). נקבע, כי במועד הקבוע יישמע טיעון לעונש על סמך הנתונים הקיימים.

6. לדיון שנקבע לתאריך 22.2.22 הנאשם לא התייצב ונמסר על ידי ב"כ כי הבוקר הודיע לה הנאשם שנמצא "חיובי לקורונה" בבדיקה ביתית ולכן ב"כ הורתה לו שלא להיכנס להיכל אלא להישאר מחוץ להיכל. הנאשם מסר לב"כ כי ביצע בדיקה מוסדית וממתין לתשובה. בנסיבות אלה נדחה הדיון לתאריך 9.3.22.

טענות הצדדים לעונש:

7. בפתח הדיון בתאריך 9.3.22 ביקשה ההגנה דחייה במועד הדיון על מנת לאפשר לנאשם להשלים הפקדת הפיצוי עד חודש מאי. לדבריו, מכר שחייב לו כסף אמור להחזיר את חובו עד לאותו מועד. כן הועלתה לראשונה טענות עובדתיות מצד ההגנה לגבי פעולות שונות לצמצום הנזק שנעשו מול המתלון ונמסר, כי זה היה הרקע להסדר הטיעון.

בית המשפט הורה לצדדים לטעון לעונש.

המאשימה הגישה טיעוניה בכתב (במ/1). המאשימה עמדה על הערכים המוגנים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, בהם הזכות לקניין, ביטחון הציבור וחיי מסחר תקינים. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בעבודת התקינה של המערכת הבנקאית ובפרט מערכת האשראי שמהווה גורם משמעותי שהאינטרס הציבורי מחייב שיעבוד באופן תקין.

נטען, כי בעבירות מסוג זה יש לתת לגורם ההתרעה משקל מרבי בשיקול ענישה, שכן מדובר בעבירות שקלות וזמינות לביצוע, שהרווח הכספי אשר בצדן מהווה פיתוי ושהן קשות לחשיפה. נטען, שאין לנקוט בגישה סלחנית כלפי מבצעי עבירות מסוג זה.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין:

ע"פ (נצ' 1332/07 **אבו חמיס נ' מ"י** (24.06.15) - נדחה ערעורו של נאשם שהוטל עליו בין היתר עונש של 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, זאת בגין עבירת הונאה בכרטיס חיוב. ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור וקבע כי העונש שהוטל על הנאשם איננו חמור לאור עברו, ואף מקל.

ת"פ (שלום ק"ג) 69952-01-18 **מ"י נ' גנון** שם הורשע הנאשם בעבירת התפרצות ושימוש בכרטיס חיוב בסכום של מאות שקלים נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום ק"ג) 54288-09-16 **מ"י נ' רפאל בן שטרית** (13.06.2018) והפסיקה שצוטטה שם ולפיה מתחם הענישה נע מאסר מותנה ל 18 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת הטיעון בעל פה הפנתה המאשימה גם לרע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל** שם אישר בית הבמשפט העליון מאסר בן 10 חודשים, הכולל הפעלה של מאסר על תנאי קודם, חלקו במצטבר.

כן הפנתה לרע"פ 617/14 **לוי נ' מדינת ישראל** שם הורשע הנאשם בעשרות עבירות של שימוש בכרטיסי חיוב, בסכום כולל של כ-30,000 ₪. על הנאשם הוטלו 32 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלה של מאסר מותנה קודם, חלקו במצטבר. הערעורים נדחו.

בנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי הן מלמדות על תכנון וביצוע מתמשך של פעולה ברורה מתוך כוונה להפיק רווח רב, שכן הנאשם שילם את תשלומי העסקה בחלוקה ומכר את הרכבים לאחרים. עוד נטען כי הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא נזק ישיר, שכן כתוצאה מהמעשה נגרם נזק כלכלי לחברת האשראי ולמתלוננים בסך 72,000 ₪, והן נזק עקיף המתבטא בחשש הציבור מלהיעזר בכרטיסי חיוב. עוד נטען, כי לנאשם הייתה לשיטה מלאה על מעשיו, ידע את מהותם, תכנן וביצע מסכת שיטתית של אירועי מרמה שנפרסו על-פני 4 חודשים.

נטען, כי לאור חומרת תכנון העבירה והסכומים הגבוהים בהם בוצעה ההונאה, מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה דנן נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען, כי לנאשם שתי הרשעות קודמות בגין עבירה של העסקת תושב זר לפי חוק הכניסה לישראל, ועבירות איומים. בית המשפט הפנה את המאשימה לכך, שההרשעה בגין עבירת איומים התיישנה.

באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, נטען כי במקרה דנן לא קיימים טעמי שיקום לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק, אשר מצדיקים חריגה מהמתחם לקולא או לחומרא. כן הפנתה המאשימה לכך, שהנאשם לא עמד בהתחייבותו להפקדת הפיצוי לזכות המתלונן בקופת בית המשפט.

נוכח האמור לעיל, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל "שאינו בחלקו הנמוך של המתחם", וכן להשית עליו ענישה הכוללת מאסר על תנאי מרתיע, התחייבות, קנס כספי משמעותי ופיצוי למתלונן שניזוק בסכומים של עשרות אלפי שקלים, בהתאם לכתב האישום.

8. **הגנה** עמדה על כך, שמלוא פרטי הסדר הטיעון כפי שהוצגו בפני הנאשם לא הובאו בפני בית המשפט. נטען, כי בסופו של דבר הנאשם הודה בפני בית המשפט, שהקריא לנאשם את כתב האישום, שלא במסגרת הסדר. רק בהמשך הוצגו פרטי ההסדר לבית המשפט.

לאור מחלוקת שהתגלעה בין הצדדים במעמד זה לגבי פרטי עדות המתלונן במשטרה הודיע בית המשפט, כי אין בפניו אלא את עובדות כתב האישום כפי שהנאשם הודה בהן וכי בית המשפט לא יתיר חריגה מעובדות אלה - לא לקולא ולא לחומרא. עתירת ההגנה לזימון המתלונן לעדות בשלב זה נדחתה.

ההגנה טענה, כי הנאשם הודה במעשיו ולקח אחריות ואף ביצע ניסיונות לתשלום הפיצוי אשר לא צלחו מכיוון שהנאשם עמד בקשיים כלכליים בשל מצבו הפיננסי. ההגנה טענה, כי ברקע למצבו של הנאשם, ילדתו בת ה-6 הסובלת מ-100% נכות וכן ילד נכה נוסף, הנמצא בתהליכי התחרשות. במשפחת הנאשם שבעה ילדים נוספים והמשפחה כולה מתקיימת מקצבאות ומהכנסות בשל עבודות מזדמנות. צורפו דוח סוציאלי וסיכום ביקור במכון להתפתחות הילד - $1/1 + 2/1$).

נטען, כי מלבד הרישום שהוגש לבית המשפט הנאשם מקיים אורח חיים נורמטיבי ואף שירת במג"ב כשנתיים וחצי. נטען, כי במקרה זה חל שיהוי רב ממועד ביצוע העבירות ועד מועד הגשת כתב האישום. נטען, כי חלפו שנים רבות מאז ביצוע העבירות ועד היום.

נטען, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה מתחיל ממאסר על תנאי וכי במקרה זה יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם ולהשית עליו מאסר על תנאי בנוסף לעונשים נלווים. נטען, כי גם אם ייקבע שמתחם העונש ההולם במקרה זה מתחיל מעונש מאסר, יש לסטות מהמתחם משיקולי צדק.

9. **הנאשם** בדבריו לבית המשפט העלה טענות הקשורות ביחסים שבינו ובין המתלונן. בין היתר טען, כי המתלונן אינו מעוניין בכסף וכן ביקש דחייה נוספת על מנת להחזיר את יתרת החוב.

10. בהתאם לעמדתה העונשית של המאשימה ועל מנת להשלים את איסוף הנתונים, נתבקשה קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. בתאריך 22.05.2022 נמצא, כי הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

קביעת מתחם העונש ההולם:

11. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת

הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. אין מחלוקת למעשה בין הצדדים לעניין הערכים המוגנים אשר נפגעו במקרה זה כתוצאה ממעשי הנאשם. עבירות הונאה בכרטיסי חיוב פוגעות בהתנהלות התקינה של חיי המסחר, באמון החיוני להצלחתה של הכלכלה וכן גורמת לנזקים ישירים לצדדים לעסקה ונזקים עקיפים כתוצאה מהפגמת העלויות של מעשי מרמה על ידי לקוחות האשראי. מטיעוני הצדדים עולה, כי מערכת היחסים המלאה שבין הנאשם למתלון בעבר ובהווה לא הובאה במלואה בפני בית המשפט ובית המשפט מניח לזכות הנאשם כי לא נמצאות בפניו מלוא העובדות. בפני בית המשפט עומדת עמדתה המקורית של המאשימה, כי אם יפצה הנאשם את המתלון בסך של 60,000 ₪ המאשימה תסתפק בהטלת עונשים צופי פני עתיד. הובהר, כי אם לא יעמוד בתשלומים, הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

בית המשפט מניח, כי בכך שקללו שני הצדדים היטב את מכלול שיקולי הענישה, לרבות את נזקי המתלון, שכן כפי שיובהר להלן, ספק רב האם הענישה עליה הסכימו הצדדים מלכתחילה במסגרת הסדר הטיעון תואמת את מדיניות הענישה הנוהגת או את מתחם העונש ההולם.

כך או כך, אין מחלוקת בין הצדדים, כי הנאשם לא עמד בהתחייבותו בהפקדת הפיצוי למתלון. למעשה, גם מעט הסכום שהופקד בקופת בית המשפט, באמצעות כרטיסי אשראי שאינם של הנאשם, בוטל ברובו על ידי חברות האשראי בשל הכחשות התשלומים על ידי בעלי הכרטיסים.

בפתח הדיון היום שנקבע מראש להשמעת גזר הדין, חזר הנאשם והעלה טענות שונות, בדומה לטענות שנשמעו כבר בעבר, לגבי סכומי כסף כאלה ואחרים שאמורים להגיע אליו מגורמים כאלה ואחרים ושעשויים לעזור לו בתנאים כאלה ואחרים לשלם את חובו. כמו כן, הנאשם העלה לראשונה במעמד זה טענה כי במסגרת לימודיו הוא מבקש להגיש בקשת חנינה לנשיא לביטול רישומו הפלילי הקודם. ב"כ הנאשם מסרה, כי הנאשם יצר איתה קשר לפני כשבוע ימים ומסר לה את הדברים. כמו כן, נמסר לנאשם כי מתן גזר דין בתיק נוסף עשוי להקשות על הליך החנינה. אין בפניי בקשה סדורה, אף לא הוגשה בקשה לעיון חוזר או להשלמת טיעון. ממילא דברי הנאשם שנטענו בפתח הדיון אינם מגובים במסמכים כלשהם, ולכן בית המשפט לא מוצא לנכון מיוזמתו לדחות את הדיון שנדחה לשימוע גזר דין.

13. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת נמצא, כי מתחמי הענישה נעים במתחם המתחשב, בין היתר, במספר עבירות המרמה, בהיקף המרמה, במידת התחכום של מעשי המרמה.

כך ראו, למשל, רע"פ 5658/15 סמירנוב נ' מדינת ישראל (מיום 24.08.15) שם הורשע הנאשם בשיכפול כרטיסי אשראי ובשימוש באחד מהם בסכום של 3,000 ₪. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, קנס, פיצוי ועונשים צופי פני עתיד.

ת"פ (שלום י-ם) 8386-08-17 מדינת ישראל נ' מהרי (09.09.2019) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בריבוי

עבירות הונאה בכרטיס אשראי שנפרסו על-פני חודשיים, בסכום כולל של 24,800 ש"ח. נקבע, כי מתחם הענישה נע בין 4 חודשי מאסר בפועל או 7 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ת"פ (שלום אש') 39302-12-20 **מדינת ישראל נ' סוטו** (20.07.2021) - הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בהונאה בכרטיסי חיוב ובניסיון להונאה בכרטיס חיוב בהיקף כולל של כ-60,000 ₪. על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) **46302-06-20 מדינת ישראל נ' ממן** (17.6.20) - הנאשם הורשע במרמה בכרטיסי חיוב ב-109 רכישות שונות בסך כולל 70,165 ₪, במשך שלושה חודשים. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל הרשעה אחת בעברו בעבירת סמים, נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 75,000 ₪. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ונקבע, כי מתחם העונש הראוי במקרה זה נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל ועונשו של הנאשם הוחמר בהתאם ל-24 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי נדחתה.

ת"פ (שלום ים) 6815-02-21 **מדינת ישראל נ' שמש** (13.10.2021) - הנאשם הורשע במספר עבירות עבירות הונאה בכרטיס אשראי ובמספר עבירות ניסיון בסכום כולל כ-40,000 ₪. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

עפ"ג (מרכז) 34485-06-14 **פבלוביץ נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע במספר מעשי הונאה בכרטיס חיוב בגין רכישת מוצרים בהיקף כולל של 11,445 ₪. הנאשם נדון ל-6 חודשי עבודות שירות וקנס בסך 9,000 ₪. הערעור שהוגש נדחה.

בהינתן כל המפורט לעיל יש לקבוע, כי מתחם הענישה לו טענה המאשימה במקרה זה תום את מכלול נסיבות העבירה, ואף מקל במידת מה. יש לקבוע את המתחם ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, במקרים המתאימים, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

14. בענייננו לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא. אין בפני נתונים המלמדים על שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. טענות ההגנה לסטייה מהמתחם משיקולי "צדק" נטענו בעלמא וספק אם תואמות, בנסיבות, מסגרת משפטית הקיימת בשיטתנו.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת דעתי לנסיבות הבאות:

מהדוח הסוציאלי נ/1 ומהסיכום הרפואי נ/2 עולה, כי בתו הצעירה של הנאשם סובלת מעיכוב התפתחותי ומשולבת במסגרת חינוך רגילה. המשפחה מתקיימת מקצבאות ומעבודות מזדמנות כאשר הנאשם לומד כעת לימודים אקדמיים. בית המשפט מצויד ונקי. לדברי אבי המשפחה (הנאשם) מלווה את הילדה לטיפולים, דבר שלא מאפשר לו

לעבוד ברציפות. על רקע זה ההמלצה היא לסייע למשפחה מהבחינה הכלכלית.

אין ספק, כי במצב דברים זה הטלת העונש על הנאשם צפויה להשפיע על המשפחה כולה, יותר מאשר במקרה רגיל. מסיבה זו, הגם שמכלול התנהגותו של הנאשם מעוררת ספק לגבי היכולת לתת אמון בנאשם כי יתמיד בביצוע מאסר בעבודות שירות, בית המשפט ייתן לנאשם את ההזדמנות לרצות את עונשו בדרך זו ולא במאסר מאחורי סורג ובריח.

מצבה הכלכלי של המשפחה ילקח בחשבון גם לעניין גובה הקנס.

בית המשפט מתקשה מאד לקבל את טענת ההגנה לגבי מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה בשים לב לכך, שבמשך תקופה ארוכה הנאשם לא עמד בהתחייבותו במסגרת הסכמות הצדדים ואף מעט ההפקדות שבוצעו לטובת הפיצוי בוטלו בשל הכחשת בעלי כרטיסי האשראי.

לקחתי בחשבון את חלוף הזמן המשמעותי מעת ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום. כן לקחתי בחשבון את הזמן שחלף ממתן הכרעת הדין ועד היום. לקחתי בחשבון, כי בתקופה זו הנאשם לא הסתבך בפלילים.

לקחתי בחשבון, את נטילת האחריות מצד הנאשם על המיוחס לו בכתב האישום. עם זאת, אין להתעלם מדבריו האחרונים של הנאשם בבית המשפט המלמדים על השלכת אחריותו על המתלונן עצמו ועל נטילת אחריות שאינה מלאה ושאינה מלמדת על הפנמה מלאה של הפסול במעשיו.

במכלול נסיבות אלה, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו העליון של השליש התחתון של מתחם הענישה.

סוף דבר:

16. אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 17.8.22.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת מרמה.

ג. קנס בסך ₪ 2,000 או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד תאריך 1.12.21.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 20,000 ₪ למתלונן, ע"ת מספר 1 בכתב האישום.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.9.22 ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור מאשימה למזכירות בית המשפט לכל המאוחר עד יום 15.7.22. **המזכירות תעקוב.**

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג סיוון תשפ"ב, 12 יוני 2022, במעמד הצדדים.